

Generalni tajnik Lige narodov, Sir Eric Drummond, bo resigniral

Geneva, 27. januarja. Svet Lige narodov se je zbral k svojemu 66. zasedanju. Joseph Paul Boncour je bil izvoljen predsedateljem. Glavna vprašanja, s katerimi se mora Svet Lige narodov pečati, so: 1. Poročilo o privatnih in javnih dolgovih ter predlog, da se jih smatra kot enotne. 2. Vprašanje odstranitve suženjstva v republiki Libiji, predno se republiki dovolijo posojila. 3. Mandžursko vprašanje, radi kategera bo Kitajska načela več členov pravil Lige narodov. 4. Resignacija Sir Eric Drummonda kot generalnega tajnika Lige, ki je bila danes uradno naznanjena. Mnenje pa prevladuje, da se bo zaveznikom posrečilo pregovoriti Sir Erica, da ostane toliko časa na svojem mestu, dokler ni končana mandžurska kriza in dokler se ne položijo vihar glede razoroževalne konference, ki se zbere februarja meseca. Sir Eric temu nasprotuje, ker je mnenja, da se bo mandžurska kriza vlekla še v brezkončnost, in da tudi razoroževalna konferenca ne bo kmalu gotova. Kot naslednik Eric Drummonda se imenuje bivši francoski zunanji minister Aristide Briand. Govori se pa, da namerava Sir Eric resignirati le iz vzroka, ker so se vsi poskusi Lige doslej narediti mir med Japonsko in Kitajsko, izjalovili, in da je torej Liga narodov brez moči.

Postelja ni banka!

Youngstown, Ohio, 27. januarja. Mrs. Rose Rogan je pred dobrim tednom zloga iz Union National banke vse svoje življenske prihranke, v svoti \$3.600,00. Mislila je, da banka ni varen prostor za denar. Doma je skrila denar v svoji postelji. Danes je pa prišla Mrs. Rose Rogan na policijo in povedala, da ji je nekdo odnesel \$3.600,00 iz postelje. Denarja ni in ni, dočim banka še vedno stoji. Nauk iz tega je, da banke so za hranitev denarja, postelje pa za počitek.

Manj odjemalcev

Ako se ima kdo pritožiti, da je zgrbil tekotem leta odjemalce, tedaj je gotovo v prvi vrsti družba cestne železnice, ki je pravkar dala v javnost vest, da je imela lansko leto 22.000.000 potnikov manj kot pa v letu 1930. V letu 1931 se je vozilo po ulični železnici vsega skupaj nekaj nad 190.000.000 potnikov. V letu 1920 pa jih je bilo n. pr. 327.840.438. Družba shaja sedaj s tem, da je skrčila stroške na vseh konceh in krajih. Samo pri odpravljenih uradniških mestih je znižala plače za \$100.000 na leto.

Zgubimo, ako hranimo

V Clevelandu je imel včeraj govor Clarence Brown, državni tajnik in kandidat za gubernatorja. Med drugim je Mr. Brown rekel: "Ako bi vsak mož in žena v Ameriki naredil in naredila to, kar bi moral, namesto, da bi se bala potrošiti denar, tedaj bi depresija takoj zginila. Mi zgubimo denar, ker ga tiščimo doma. (Kdor ga ima.) Ako prevlada splošno zaupanje med narodom, se vrnejo nemudoma solnčni žarki prosperitete. Resnica je, da imajo danes ljudje shranjenih na svojih domovih do osem tisoč milijonov dolarjev."

Faraonova hči, ki je rešila Mojzesa, spoznana v izkopaninah v Jeriho

London, 27. januarja. Profesor John Garstang, vodja Marston ekspedicije, ki išče zgodovinske predmete v starodavnih razvalinah, je odkril v grobnicah pri Jeriho ostanke trupla, o katerih trdi, da so od princezine Hatasu, ki je bila hči egiptovskega faraona, ki je našla med grmovjem na vodi otroka Mojzesa, kot se čita v sv. pismu. Sir Charles Marston je dobil sporočilo, da so v odkritih grobnicah dobili mnogo vzorcev fine lončevine in ostanke neke svete egiptovske žuželke, kar vse nadalje odkriva kronologijo dogodkov, kot so označeni v starem testamentu. V najdenih predmetih v grobnicah se je dognalo, da so kralji v Jeriho v 15. stoletju pred Kristom nosili sirska imena ter da so bili podložniki Egipta. Na eni grobnici je bilo napisano, da slednja izvira od vladarice, ko sta skupaj vladala Hatasu in Thothmes II, kar je posebno važno, ker potrjuje moderno teorijo, da se je vršil izhod židov iz egiptovske sužnjosti kmalu po smrti faraona Thothmesa III. Hatasu je bila ena najbolj inteligentnih egiptovskih princezinj, in tekotem vladarice Thothmesa II. je ona v resnici vladala deželo. Skoro gotovo je, da je bila ona, ki je našla mladega Mojzesa v bčevju in ga rešila. Izkopnine v grobnicah se strinjajo z datumi sv. pisma. Pod protekcijo princezine Hatasu, je Mojzes postal važen dvorni uradnik in ljubljence Hatasu. Ko je nastopil vladati Thothmes III., je princezinja Hatasu še vedno imela velik vpliv nad vlado, zakar jo je novi faraon skrajno sovražil. Ko je Hatasu umrla, je faraon zaplenil vse njeno premoženje, in njeni privrženci so morali bežati iz dežele, kar se poroča tudi v sv. pismu, da je moral Mojzes 40 let živeti v pregnanstvu.

Zastrupljeno žito prinaša smrt delavcem

Fresno, California, 27. januarja. 45 mehikanskih delavcev je vživalo nekdo jed, prirejeno iz zastrupljenega žita. Žito je bilo zastrupljeno, ker je bilo namenjeno za uničevanje podgane. Pet delavcev je doslej umrlo. Kot pravijo zdravniki ni nobenega odpomoka zoper to zastrupljenje. Dotična oseba prej ali slej umrje.

Krađejo vsepovsod

Vsak dan dobi policija poročilo, da so tatovi ali roparji vdrli in vlomili v to ali ono hišo. Včeraj so naredili vitezi svedra obisk tudi k vdovi Mrs. Alice Kramper, 1726 E. 87th St., ki je šele dan prej vzela iz banke \$800, njeno edino premoženje na svetu. Ko se je popoldne podala v trgovino, je nekdo medtem vlomil v njeno stanovanje in ji odnesel vse denar, katerega je imela skritega v neki omari.

Hčerka umrla

Staršem Nadrah, 819 E. 154th St., je preminula mesec stara hčerka Joan. Pogreb se vrši v četrtek popoldne pod vodstvom Jos. Zele in Sinovi. Staršem naše iskrene sožalje!

Naročniki, katerim je potekla naročnina, so prošeni, da isto čimprej poravnajo!

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških nasebinah

Pevski zbor "Svoboda" v Detroitu priredi v Hrvatski dvorani dne 31. januarja igro "Prvi april."

Neizprosna smrt je v Pueblo, Colo., posegla v družino Peter Okičiča in zahtevala dvojice cloveških življenj. Umrli sta sin in stric. Vzrok smrti je zastrupljenje. Jedla sta nekoliko doma konservirane zelene paprike. Prvi, ki je podlegel, je bil John Okičič, star 58 let. Zapuščica žena in sina v stari domovini. Druga žrtev je pa Peter Okičič, star 20 let. Slednji se je pred kratkim udeležil gladovne pohoda v Washington in je bil po prepričanju komunista.

V Woods Run, Pa., je umrl po kratki bolezni John Kerin, doma iz Leskovca pri Krškem. Po domače se je hiša imenovala "pri Šafarjevih." V Ameriki zapuščica sestro in svaka, v starem kraju pa ženo, hčer in eno sestro.

Jeklarna v Pueblo, Colo., je začela te dni malo bolje obratovati, in je bilo več sto brezposelnih delavcev poklicanih na delo, med njimi več Slovencev.

V Memorial bolnišnici v Utici, N. Y., je preminula 19. januarja rojakinja Mrs. Julija Gorinšek iz Little Falls. Podlegla je Brightovi bolezni. Rojena je bila 1891. Njeno deklško ime je bilo Kvas. Leta 1914 se je poročila z Matijem Gorinškom. Poleg moža zapuščica pet otrok, mater, tri brate in štiri sestre.

Od plina se je zadušil v Milwaukee rojak John Acmann, star 47 let, samec. Doma je bil nekod od Soštanja.

Dva politikarja bosta kmalu v zaporih

Lima, Ohio, 27. januarja. Dva politikarja iz severnega dela države Ohio sta bila danes obtožena, da sta izvrševala raketirstvo z odpuščanjem jetnikov iz zaporov. Eden obtoženih je John M. Williamson, bivši načelnik Hancock county republikanskega kluba, drugi je pa Al. Jones iz Toledo, Ohio, bivši republikanski councilman. Oba sta obdolžena, da sta vzela denar od neke Mrs. Nettie Williams, da ji izposlovata, da dobita iz zaporov njenega brata, ki je dobil 20 let zopora radi kriminalnega napada.

Košare živeža zastoj

Polne košare živeža se bo odjadalo zastoj v soboto, 30. januarja, v Mervarjevi dvorani, na plesni veselici Lake Shore Post št. 273, American Legion. Košare z živežem se bodo dajale onim, katerih številke na vstopnicah bodo dvignjene. Naši veterani svetovne vojne vedno kaj zanimivega in koristnega preskrbijo. Prijazno ste vabljene, da se udeležite te prireditve.

Vest iz domovine

Zalostno vest je dobil iz Košane pri št. Petru Stefan Mejak, da mu je namreč preminul oče, star 80 let. Zapuščica sedem še živečih sinov, eden je pa padel v vojni. Tu v Ameriki pa zapuščica dva sina, Štefana v Clevelandu, Janeza pa v Utah, pet jih je pa v domovini.

Mal tornado

Tornado manjšega obsega je zadel mesto Columbus in porušil včeraj 12 hiš.

Na sliki vidimo na levi Mrs. Ruth Judd, soprogo zdravnika iz Los Angeles, proti kateri se te dni vrši obravnava radi dvojnega umora pred sodnijo v Phoenix, Arizona, kjer se je umor pripetil. Poleg Mrs. Judd sedi eden njenih zagovornikov, slovenski odvetnik Mr. Jos. Završek, bivši Clevelandčan, katerega družina je v Clevelandu v slovenskih krogih dobro poznana.

"Morgan da delo"

Ena najbolj nesmiselnih govoric, ki so raztresene po Clevelandu, je trditev republikancev, da "bo Morgan dal delo." Ta trditev ni samo, da je neresnična, pač pa je tudi hudobna, poleg tega pa nemogoča, kar hočemo v teh vrsticah razložiti. Morgan je bil 22 mesecev mestni manager v Clevelandu, in kdo naših ljudi je dobil delo? Nasprotno, imeli smo jih cele kupe v našem uradu, ko so nam tožili, da so jih vrgli od dela. Drugič, Morgan nikakor ne more ustvariti dela, ker depresija je po vseh Zedinjenih državah, torej ni odvisna od Clevelanda. Obljubiti delo danes je — potvarjanje resnice. 3. Republikanski kandidat Morgan je trdno vezan na naše črne državljane, ki v eni falangji volijo za njega. Ti bodo dobili tudi prednost, ker se zanj potegujejo. Trije zamorski councilmani so predsedniki važnih mestnih uradov! 4. Morgan ima za seboj 8000 uslužbencev v City Hall, ki delujejo za njega tekotem kampanje. Ali naj jih v slučaju izvolitve vrže na cesto, ko so tako trdno delali zanj? Novega dela ni, dosedanjih ne more odpustiti! 5. V slučaju izvolitve Ray T. Millerja pa je gotovo pričakovati, da bodo naši ljudje dobili delo, kolikor je le v danih razmerah mogoče. To gre brez vsakega dvoma. Kajti mnogo tisoč ljudi se bo moralo izseliti iz City Hall, kjer so zadnja leta dobro delali in nič čutili krize. Naj se torej umaknejo za en čas onim, ki so že dve leti brez dela. In to se bo tudi zgodilo v slučaju izvolitve Ray T. Millerja. Jasno iz tega je torej, da v slučaju Morganove izvolitve mi Slovenci nimamo pričakovati niti trohice, v slučaju izvolitve Millerja pa precej in mnogo! To je neizpodbitna resnica!

Kriza na Kitajskem

Sangaj, 28. januarja. Edwin Cunningham, ameriški generalni konzul v tem mestu, je danes nasvetoval vsem Amerikancem v tem mestu, da se pripravijo in pobegetjo na ameriški teritorij v slučaju nujnosti. Enako svari je razposlal angleški generalni konzul. 500 nadaljnjih japonskih vojakov se je danes izkrcalo iz japonske križarke, in 500 se jih bo izkrcalo jutri. 16 japonskih vojnih ladij se nahaja v pristanišču.

Umetni ples

Sedaj se lahko vpišete ali date vpišati svoje otroke v Podpadčevo plesno šolo. Vpisuje se na 1426 E. 40th St., telefon ENdicott 3464. Kdor se vpiše sedaj bo lahko nastopil jeseni pri plesih: bullet, tap, toe, in character. Pišite, pokličite ali se osebno zgledite. Ples podučujeta znani Podpadce dvojčici, ki sta dobili velik sloves v umetnem plesu.

Blaž Modic zahvala

V zahvali za pokojnim Blaž Modicem je družina pomotoma izpustila ime družine Lawrence Petkovešek iz farm na Richmond Rd. Družina Petkovešek je darovala za sv. maše, istotako družina Anton Prijatelj, za kar se družina Modic lepo zahvaljuje. * 279 oseb je bilo odpeljanih po banditih lansko leto v Ameriki.

Anglija plača prihodnji teden \$150.000.000 ameriški vladi v zlatu

London, 27. januarja. Avgusta meseca, si je angleška vlada petom Bank of England spodobila v Ameriki \$250.000.000 v brezupnem poskusu, da bi rešila valuto angleškega funta. \$100.000.000 tega donarja je angleška vlada že prej vrnila, prihodnji ponedeljek pa plača še ostalih \$150.000.000, in sicer v zlatu, ne da bi bila angleška zlata rezerva radi tega kaj prizadeta. Nobenega zlata ne bo poslala Anglija v Ameriko, ker je svoje kredite v Ameriki tako uredila, da se bo denar prenesel samo v knjigah. Anglija je dobila v zadnjih treh mesecih \$150.000.000 v zlatu, kar je vložila v svoje rezerve.

In sedaj je zdrav

John Williams, 3414 Central Ave. je bil bolan. Pa prideta k njemu dva lopova, ki sta izjavila, da sta z duhovi v zvezi, in da lahko ozdravita njegovo bolezen. Na nasvet obeh je vzel Williams \$410.00 iz kovčka, zavil v cunjino in vse skupaj ovil okoli kozarca z vodo. In na banki je potegnil tudi \$127.00, kar je izročil "duhovom," ki sta izginila za trenutek, rekoč, da se gresta posvetovat z drugimi duhovi. In ker ju ni bilo nazaj, ko je preteklo že deset ur, je Williams kmalu dognal, da je bil opeharjen. Na duhu je danes zdrav, a telo je še zelo bolno.

Direktorij Slov. Doma

Uradniki in direktorji Slovenskega Doma na Holmes Ave. za leto 1932 so sledeči: John Markel, predsednik; Louis Jerkič, podpredsednik; John Trček, tajnik; Ignac Medved, blagajnik; Ciril Blaško, zapisnikar. Nadzorni odbor: Louis Jerkič, Anton Satkovič, Krist Marc. Gospodarski odbor: Andy Lokar, Anton Drašček, Frank Kocin. Ostali direktorji so: John Slapnik, Frank Salmič, Anton Mavrič, Charles Benevol, Lovrenc Leskovec, John Čerško.

Mlad Slovenec graduiral

Včeraj zvečer je graduiral na East High šoli z odličnim uspehom mladi slovenski mladenič Edward James Zgonc iz 67. ceste. Čestitamo!

Al Smith molči glede predsedniške kandidature. Roosevelt na delu

Albany, N. Y., 27. januarja. Sedaj, ko se je governor države New York, Franklin Roosevelt izjavil v javnosti, da je predsedniški kandidat demokratske stranke, se trudijo prijatelji njegovih na vse načine, da bi pregovorili tudi Al Smitha, ki ni še izjavil, če bo letos kandidat ali ne. Tozadevno Smith doslej absolutno molči. Dejstvo je, da uživa Al Smith, kot demokratski predsedniški kandidat leta 1928, silen vpliv in važnost v demokratski stranki, in prijatelji Roosevelta dobro vedo, da bo beseda Al Smitha imela ogromen vpliv na demokratski predsedniški konvenciji. Dočim se Smith doslej še ni izjavil tozadevno, pa razumejo pristasi Roosevelta, da Smith ne bo sklonjen Rooseveltu, ker bo naklonjen mogoče sam kandidatu in je prepričan, da ima v letošnjem letu trikrat večjo priliko biti izvoljen kot v letu 1928. Poleg tega pa prihaja iz demokratskih vrst beseda, da če želi Al Smith predsedniško nominacijo, da jo lahko dobi, toda se mora sam tozadevno izjaviti. Govori se pa tudi, da bo Smith svojo moč med demokrati uporabil za enega izmed kandidatov, kateremu je posebno naklonjen. Na noben način pa se Smith ne bo izjavil prej, kot par tednov pred demokratsko predsedniško konvencijo.

Angleški submarin globoko no dnu morja

Weymouth, Anglija, 27. januarja. Angleški submarin M-2, se je včeraj po manevrih nenadoma pogreznil. Bil je najnovejšega tipa. Na krovu se nahajala 54 mož. Izvedenci trdijo, da je moštvo lahko 48 ur brez nevarnosti na dnu morja. Prostor, kjer se nahaja submarin so že dognali, in v teku so sedaj obsežna reševalna dela.

Na pravega naletel

Policist Claude Lee je pred več tedni prišel v stanovanje na 2339 Hamilton Ave., ko je preiskoval neko tatvino. Pri tem je dobil v hiši zganje. Aretiral je stanovaleca Joseph Gallo. Tamu je ponudil denar, ako ga pusti, toda policist ga je vseeno aretiral. Ko je sodnik Oscar Bell zvedel o tem, je včeraj Gallo obsojal na \$100.00 globe radi zganje in na \$100.00, ker je hotel policista podkupiti.

V mestni bolnici

Včeraj je umrl v mestni bolnici Bronislav Hajdomovic, 1000 E. 79th St., in sicer radi opeklin. Strežnik ga je djal v kopelj, toda voda je bila tako vroča, da se je bolnik ves opeklin in je kmalu potem na posledicah umrl. Državni pravdnik sedaj preiskuje.

Novorojenci

V preteklih par dneh se je tetica štokrka oglasila v sledečih slovenskih družinah: družina J. Oster je dobila deklico, družina Louis Femec deklico, družina John Zalar deklico, družina J. Slapnik deklico in družina Markus Bratelj sinkota.

Doma iz bolnice

Mr. Frank Okičič Jr., 6211 Glass Ave., nam naznanja, da je prišel domov iz bolnice in se lepo zahvaljuje vsem za izražene simpatije.

Šivilje na štrajku

Šivilje zaposljene pri J. G. Sellman Co., 2101 Superior Ave. so šle včeraj na štrajk. To je edina tvrdka, ki ni še naredila pogodbe z unijo. * Umrli je William Wrigley, znani izdelovalec žvečilnega gumija.

Morilka Mrs. Judd postaja nervozna na sodniji. "Obesiti me hočejo!"

Phoenix, Arizona, 27. januarja. Potem ko je državni pravdnik izjavil pred sodnijo, da je Mrs. Judd iz same ljubosumnosti umorila dvojice svojih prijateljic, je postala obtoženka Mrs. Judd nervozna in začela kričati na sodniji. "Vi me skušate spraviti na vislice!" je kričala. "Pričam naročate, kaj naj govorijo." Zlasti je napadala šerifa McFaddena. Kot znano je državno pravdnštvo obtožilo Mrs. Judd sedaj samo enega umora, namreč, da je umorila Mrs. Leroi. Ko bo ta obravnava končana, bo Mrs. Judd obtožena tudi umora Miss Samuelson. Jako važna državna priča včeraj je bila Miss Moore, bolniška strežnica, prijateljica Mrs. Judd. Miss Moore je pričala, da ji je Mrs. Judd že 24 ur pred umorom povedala, da je zapustila hišo, kjer sta se nahajali Mrs. Leroi in Miss Samuelson, ker je tja dospel Jack Halloran, bogat lesni trgovec. Mrs. Judd je bila ljubosumna. Zagovorniki obtoženke so prišli danes na vrsto. Skušali bodo dokazati potniškom, da je bila Mrs. Judd že od nekdaj nervozna, in da torej ni pri zdravi pameti, in da je poleg tega izvršila umor v samoobrambi, ker je bila napadena.

V Kanadi se v obilici prikljuje zlato

Ottawa, Kanada, 27. januarja. Zlati rudniki v severnem delu province Ontario so prinesli v letu 1931 za \$43.000.000 zlate rude. Odkar so v Ontario odprli zlate rudnike, pred 25. leti, so dobili tam že za \$395.000.000 zlata.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 5 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 23, Thu., Jan. 28th, 1932

Maschke v zadnjem boju

V manj kot v treh tednih bo odločena politična borba v Clevelandu, na katero zre in se je udeležuje 300,000 registriranih državljanov v Clevelandu. Ker imajo ti državljani tudi še mladoletne otroke in če pomislimo, koliko tisočev je drugih oseb, ki niso državljani in vendar z zanimanjem sledijo poteku političnih dogodkov, tedaj lahko trdimo, da se ves Cleveland direktno ali indirektno udeležuje pomembnih volitev, ki pridejo 16. februarja.

Izoljen bo v Clevelandu prvič po desetih letih župan. Ze primarne volitve 12. januarja so povzročile nenavadno zanimanje naroda, in je pri primarnih volitvah volilo več državljanov kot sploh kdaj prej v zgodovini Clevelanda. Da je pa še veliko večje zanimanje za glavne volitve, kažejo številke registriranih zadnjih treh dni.

Pred zadnjo registracijo smo imeli v Clevelandu 240,000 državljanov registriranih. Trije dnevi so prinesli nadaljnih 27,000, dočim se šteje kakih 30,000, ki so upravičeni voliti, pa niso volili 12. januarja. Za volitve 16. februarja bo torej okroglo 300,000 državljanov registriranih, in oddanih bo nekako 240,000 glasov.

Državljanji bodo imeli izbirati med dvema kandidatom za župana. Eden je republikanec Daniel Morgan, drugi je demokrat Ray T. Miller. Oba bosta začela prihodnji teden s politično borbo, ki bo napeta do skrajnosti. Politične strele brez primere iz prejšnjih časov bodo švigale, in grmelo bo, kot še ne pomnijo državljani. Na eni strani je republikanska stranka, ki čuti, da so ji ure v Clevelandu štete, toda bo z zadnjimi močmi udrihala, na drugi strani je pa poštenti, toda skrajno bojevit in značajni demokrat Ray T. Miller, kateremu je znano, da je njegova ura prišla.

Trije vzroki so, zakaj se lahko z gotovostjo trdi, da si bodo Clevelandčani izbrali demokrata za prihodnjega župana. Poleg prozičnega vzroka, da v mestu stavijo 100:50, da bo Miller izvoljen, imamo še druge, v resnici tehtne vzroke, ki kažejo na izvolitev Millerja.

Prvi vzrok za izvolitev Millerja je splošna želja ameriškega naroda po širnih Zedinjenih državah, da se otrese republikanskega jarma. To sklepamo iz dejstva, da v vsaki državi, kjer se je vršila volitev pred kratkim, in kjer so imeli republikanskega gubernerja, je bil sedaj demokrat izvoljen. Izmed 48 ameriških držav, jih ima danes 31 demokratskega gubernerja, in pri devetih volitvah je osem republikanskih gubernerjev propadlo, in to v državah celo, kjer so od pamti-veka glasovali republikansko.

Poleg tega si je demokratska stranka osvojila tudi kongres, in ima v kongresu precejšno večino. Enako tudi v posameznih mestih. Republikanec ima letos ravno tolikšno priliko biti kje izvoljen, kot jo je imel demokrat leta 1920, ko je bil izvoljen slabič Harding pokojnega spomina.

Drugi vzrok, ki kaže na izvolitev Millerja je ta, ker so volivci v Clevelandu že meseca novembra zavrgli Daniela Morgana. Volitev 3. novembra, 1931, se je udeležilo nekako 175,000 državljanov. Vsak državljan, ki je šel tedaj voliti, je dobro vedel, da če voli za novi čarter, da mora Morgan drugi dan iz urada. In ljudje so tako volili, da je moral Morgan v resnici iz urada. 12,000 glasov večine je bilo oddane proti Morganu. Naravnost norčeval bi se vsakdo iz inteligence državljanov v Clevelandu, ako bi trdil, da bo večina volivcev republikanca Morgana ponovno izvolila v urad, iz katerega ga j prgnala pred par meseci! Večina ljudi ni prismojena!

Tretjič, Cleveland želi po tolikih letih nepoštenja, grafta, korupcije in vpliva zamorcev pri mestni vladi, enkrat doseči zopet pošteno vlado, ki nima ljudskega dela samo na jeziku, pač pa tudi v srcu, v dejanjih. Nikdar ne trdimo, da so vsi demokrati svetniki in možje čudežev, pač pa je tudi med demokrati dovolj parazitov in korupcionista, ki izkoristijo narod, in ravno tako je tudi med republikanci dovolj poštenjakov in niso vsi graftarji in sleparji.

Toda Ray T. Miller, demokratski kandidat, ima oseben sloves takega poštenja, take energije, tolikšnega resnega dela, da je njegovo ime danes kot odmev iskrenosti in boljšega upanja za izmognani Cleveland, ki ječi pod tiransko vlado petnajstih let od strani Maurice Maschke, političnega lisjaka, ki se je držal zadnjih par let le še s pomočjo zaslepljenih zamorcev na prestolu politične sile v Clevelandu.

Med kandidatom Daniel Morganom, ki zna biti osebno pošten mož, toda reprezentira stranko in voditelja, ki je indirektno odgovoren za vse strahote vlade v Clevelandu zadnjih petnajst let, in med kandidatom Ray T. Millerjem, ne bo težko izbirati. Tisoče poštenih republikancev bo glasovalo za njega kot v protest proti klavernemu rekord, katerega ima republikanska stranka za seboj v Clevelandu.

D O P I S I

Cleveland, O.—Najprej prosim, da bi ta moj dopis pustili uredniški koš pri miru. Hočem namreč poročati, da so v nedeljo priredile naše žene in dekleta igro "Prisiljen stan je zaničan." S tem so pokazale, da

Dvorana je bila polna občinstva. Vsi so bili videti veselih obrazov. Po igri je bila prosta zabava. Za plesateljice so igrali Brancel bratje. Igrali so res izvrstno, ter jih priporočam za enake prilike. Vrteli so se stari in mladi in slišati je bilo tudi mnogo veselega petja. Najbolj se je slišala tista: Jaka, tam pri studencu čaka! Priporočala bi Jakatu, da tudi on nastopi pri enakih prilikah, da pokaže, kaj zna njegova brihtna glava.

Za danes naj bo dovolj, ker sem še vsa trudna od smeha v nedeljo, pa če verjamete, al' pa ne.

Cecilija Skrbec.

Cleveland, O.—Malokdaj grem po St. Clairju, ampak sinoči sem pa šel, da vidim, kako se naši rojaki zanimajo za prihodnje volitve za našega prihodnjega župana. Na poslopju Slovenskega narodnega doma sem videl velik napis "Morgan," pa sem se ustavil in pogledal skozi šipo v notranjost. Videl sem, da je notri dosti stolov za tiste republikance, ki so pripravljene poslušati tiste naše rojake, ki sami ne vedo kaj pišejo in go-

vorijo. Torej stolov je vse polno, a na stolu nisem videl nobenega Slovence prepričani, da republikanec ni še nikdar storil kaj za mesto in zlasti pa ne za nas Slovence. Saj smo imeli do sedaj republikansko stranko na krmilu v Clevelandu in kaj nam je napravila drugega kot dolg, za katerega bomo morali sedaj plačevati.

Torej rojaki in rojakinje, bodite previdni na volivni dan in pustite tiste rojake pri miru, ki vas vabijo k republikancem in volite za moža, kateri je za nas, ne pa za one gospe, ki cigare kadijo in se brez skrbi po stolcih vrtijo, zraven pa še dobro plačo vlečejo. To pomeni, da moramo dobiti za župana moža, ki bo vse to dobro videl in vse dobro izčistil.

Doli z republikanci, magnati in kapitalisti! Ravno sedaj je tisti čas, da vse to dobro vidimo in premislimo, ko živimo v tako "dobrih" časih, ki nam ji je preskrbela slavna republikanska stranka.

Na 16. februarja pa oddajmo vsi svoj glas v volivni koči za Kay T. Millerja.

John Mramor.

TRJE VAŠKI SVETNIKI

Igralci dramskega društva "Anton Verovšek" se prav pridno vadijo za velezanimivo burko v treh dejanjih "Trije vaški svetniki," katero se bo uprizorilo v nedeljo 21. februarja zvečer, na odru Slov. Del. Doma na Waterloo Rd. Ta igra je popolnoma nova in ni bila še igrana v Ameriki, torej je čisto nekaj novega za clevelandsko slovensko javnost. Ljubljanske gledališče jo je lansko leto uprizorilo nad dvajsetkrat z sijajno zadovoljivim uspehom. Tudi letos ima velik odziv na diletantskih odrih širom Slovenije.

Kmečka burka "Trije vaški svetniki" je zelo zabavna vse skozi, od pričetka do konca, ter prepletena s pristnim domačim humorjem. Gotovo se še spominjate Verovškove predstave v mesecu oktobru lanskega leta, ko se je vprizorilo "Stari grehi," ki je občinstvu zelo ugajala. Ampak "Trije vaški svetniki" jo daleč nadkriljuje s zabavnostjo, ker nastopi več različnih karakterjev, je obsežnejša, povzeta iz družinskih dogodoljajev prav iz sedanjega časa. Zato se priporoča vsem Slovincem širom Clevelanda, da si gotovo rezerviramo nedeljo 21. februarja za predstavo "Trije vaški svetniki."

V igri nastopijo samo znane in dobre moči Verovška, ki vam jamčijo dober užitek. Zato si

preskrbimo vstopnice v predprodaji, da damo tako več dobre volje igralcem, ter jim tako pomagamo vrstiti to plemenito delo na polju slovenske Talije.

Med dejanji nastopijo pevci-solisti: Louis Belle, F. Plut, A. Novak, kvartet Jadran, M. Podboy, P. Dujmovič in F. Stanonik, Olga Godec, Mrs. M. Ivanush in Mrs. A. Simčič.

Društva Verovšek je imelo v letošnji sezoni že dve predstavi in imelo obkarak deficit. Torej ako ne izpade prihodnja prireditev uspešno, bo moralo društvo Verovšek prenehati z igranji, kajti igralci poleg dela in učenja, ne morejo vedno zalagati za kritje stroškov. Zato se je izbralo eno najboljših iger, priznane pevce, za prihodnjo prireditev, da s skupno močjo obdržimo naše kulturno društvo. Upoštevajoč slabe razmere, se je znižalo vstopnino splošno, na 50c k tej predstavi in plesu, kar je zelo majhna vsota za tako pester program. Vstopnice imajo v predprodaji člani Verovška, modna trgovina Anton Ogrin v S. D. Domu in modna trgovina John Rožanc na Waterloo Rd.

V nadi, da dobi to naznanilo dober odziv, se vam že vnaprej zahvaljujejo igralci in člani dramskega društva "Anton Verovšek"

Louis Kaferle.

GLAS IZ BRAZILJE

Večkrat čitamo dopise iz raznih krajev, a iz Brazilijske prav malo ali nič. Sami smo krivi, ker se nikdo ne spomni, da bi se kaj oglašil in ljudje mislijo, da ni Slovencev v Brazilijsi. A ravno narobe: mnogo Slovencev je v Brazilijsi in to je eden najbolj uglednih izseljeniških narodov na prosvetnem polju. Poglejmo samo imena: A. Kadunc, F. Paternost, Ivo Budkovič in drugi, ki so ustanovitelji "Jug. podpornega združenja." Izmed toliko Jugoslovancev, so edini ti možje, ki so si upali ustanoviti podporno društvo po vzorcu Severne Amerike. Dolgo se je omahovalo in čakalo, dokler se ni izpolnila končno želja vseh jugoslovanskih izseljencev. Organizacija prav dobro napreduje; vsak dan se priglašajo novi člani. Organizacija uživa v koloniji popolno zaupanje.

Na dan ujedinenja, 1. decembra, je priredilo društvo proslavo trinajstletnice združenja S. I. S. Vabilu se je odzvala celokupna naša kolonija, kar se je prvič zgodilo v 13 letih v Brazilijsi. Proslavo je otvoril predsednik g. F. Paternost v slovenskem jeziku, nato je v portugalskem jeziku pozdravil zastopnike raznih brazilskih oblastev.

Nato je povzel besedo g. Ivo Budkovič, ki je v lepem in duhovitem govoru opisal zgodovino in borbe jugoslovanskih narodov za njihovo svobodo. Nato se je spomnil tudi Izseljeniškega dne družbe sv. Rafaela v Ljubljani in pozivjal izseljence, da goje večje stike z domovino. Žel je veliko odobravanje. Godba je zaigrala jugoslovansko himno, nakar se je razvila prosta zabava, ki je trajala do ranega jutra.

Delavske razmere so tu jako slabe. Na tisoče in tisoče ljudi je brez dela, ki se potikajo sem in tja, iskajoč sredstev, da bi se vrnili v domovino. Kava, glavni produkt Brazilijske, se je popolnoma ustavila. Milijone vrelči leži v skladiščih in čaka kupca. Farmerji ne plačujejo svojih delavcev za obdelovanje kavininih nasadov, ker ne morejo prodati pridelka. Slabi časi se nam obtajo, zato se moramo sedaj okleniti drug drugega in si pomagati med seboj bolj kot kdaj prej, da prestanemo to krizo. Enkrat se bo že obrnilo na bolje.

Pozdrav vsem rojakom in rojakinjam iz daljne Brazilijske.

Franz Svetlič,
Sao Paulo, Brazilijska.

ODGOVOR "COLLINWOODSKEMU GLASU"

Prav hvaležen sem, da ste malo podrezali za naš Primorski okraj radi slik. Vedite, da se tam ne more jemati slik, kakor se to lahko dela v Jugoslaviji. Pri najboljši volji si nisem upal. Tudi vem, da bi bil takoj osumljen, da sem vohun in bi me bili vrtaknili v "špekhamro" in bi bil tako največje nepravilike imel.

Slik iz teh trpečih krajev imamo že itak preveč. Noč in dan so ti ubogi ljudje pred našimi očmi. Vedno čitamo, kako jih obsojajo, streljajo in mečejo v zapore za deset, petnajst in več let. Najboljše moči in nada ubogih staršev, akademike in mladeniče, ki so up osivelim očetom in materam, ter narodu. Te slike so tako žalostne, da več drugih slik ne potrebujemo. Če bi se na slikah kazali prostori, kjer se to dogaja, bi nekaterim ljudem zavrela kri, česar bi jim nihče ne zameril.

Da se te razmere čimprej odpravijo, je treba samo naše jugoslovanske edinosti in sloge. Treba je žive, dejanske vere v Jugoslavijo, kjer so največji ju-

naki, kar jih pregore svet. In jugoslovanski narod ljubi svojo zemljo, svojo domovino. Ko si bo ta dežela uredila doma v svoji hiši edinstvo in red, ki je odvisen od nas vseh, tudi od nas, ki smo v tujini, se bo tudi za naše brate v Primorju kaj storilo. S tem bomo pomagali Jugoslaviji do cilja, ko bo dovolj močna in bo rekla: "Dovolj je tega! Dovolj človeške krvi je preteklo in dovolj krivice! Pregloboke rane ste vsekali v naše jugoslovansko telo! Dajte nam nasake nazaj! Če ne, bo narod z vami obračunal..."

To je vse, v kar jaz trdno verujem, in vem, da bo doseženo, morda še prej, kot mi pričakujemo. Zivela Jugoslavija! Ziveli naši rojaki, čeprav ste v trpljenju v zasedenem ozemlju, saj ne boste za vedno. Vsaka krivica se samá kaznuje. Nobena noč ni tako dolga, da ne bi prišel za njo dan. Vaše žalovanje se bo izpremenilo v veselje, trpljenje v radost.

Anton Grdina.

TUJINA

Izseljeniška nedelja v Brazilijsi

Bila je lepa, tiha poletna noč. Svitlo so se zvezde odsevale nad sinjim morjem. Mesec še ni bil izšel, a svetilo se je že, kakor daljna zarja izza morja. Človek bi mislil, da dogorevajo krescvi.

Veselo rajanje potnikov prvega in drugega razreda še ni potihnilo. A trudno in tiho so spali potniki v velikih kabinah tretjega razreda na italijanskem parobrodu, ki se je vračal iz Južne Amerike v Evropo. Le tu je bil izseljenec, ki se je razočaran vračal v domovino. Bil je otožen glas, kakor iz neskončne dalje tavajoči glas zvona, ki udari poslednjikrat, oznanjujoč uro počitka.

Med potniki tretjega razreda se je vračal v domovino tudi Janez. Ni mogel spati. Spominjal se je, s kakšnimi mislimi in načrti je pred tremi leti potoval v Brazilijsi, poln zdravja in nade za bodočnost. Tri leta je delal v Brazilijskih prazgodih, v domovini kač in divjih zveri, ter se spominjal na dom in svoje drage, očeta in mater, na zelene hriboče in bele cerkvice po nizkih holmcih. Vse drugače mu je bilo takrat pri srcu, ko se je podal v svet, kot danes, ko se vrača bolan, brez noge, katero je izgubil pri delu...

A, kaj noga, tudi v prsih ga je bolelo in dušilo, vsak dan hujske. Kako si je želel, da bi še enkrat videl svojo mater, katero mu je umrla med tem časom, in očeta, ki je delal v premogorovih v Kanadi. V dolgih nočeh, ko ni mogel spati, je videl svojo mater pred seboj, v vsej žalosti in bolelosti je stala tik njega, blede kakor on.

To je trpljenje, to je grozno. "Za materjo pojdem, nobene pomoči ni več zame. Ali ni najbolje, da grem za njo? Da, tujina, to je smrt..." Tako mlad vržen v svet, pa že zapisan smrti... V najlepših letih, v cvetju življenja... Vse sile bi dal, da bi mogel živeti. Pa vidim, da pot gre k materi. Ah, kako me duši... Mogoče niti ne pridem domov... Strašno bi bilo umreti na morju... Ne, ne smem, kaj bi porekla mati, ako ne bi počival poleg nje. Sedaj mi je boljše, že čutim domači zrak, ne moremo biti več daleč od domovine..."

Drugi dan je parnik pristal v Trstu. Mornarji so Janeza prenesli v čakalnico, ker sam ni mogel hoditi. Potem so obvestili njegove domače, naj pridejo ponj. V srcu se je sedaj čutil močnega. Samo da je dosegel domovino, drugo že kako pride. Bil je tako slab, da se ni mogel dvigniti. Kako rad bi šel domov, pa ni mogel. Čakati mora, da pridejo ponj.

Tisto popoldne se je oglašil pri upravi čakalnice stari oče, ki je prišel po svojega sina, ki se mu ga pripeljali iz Kanade slepega. Pri delu v rudniku je izgubil vid. In našel je tukaj tudi člun, katerega so mu pripeljali iz Brazilijske, zlomljenega na duhu in na telesu, da se bo vlekel k večnemu počitku poleg svoje matere, katero je tako neskončno ljubil. Ni mogel umreti tako daleč proč od nje.

Kako je starcu krvavelo srce, ko je videl, da mu je prišel domov umret vnuk, a sina so slepega pripeljali iz Kanade. Da, oslepel mu je sin v tujini, oslepel za vedno. Kako rad bi bil videl svojo domovino, svojo hišico, sina, pa jih ne bo nikdar več videl s svojimi očmi. Z bogatim zaslužkom se je hotel vrniti, pritrgal si je nekaj dolarjev od ust. A kaj mu je prinesla tujina? Temo, črno temo za vedno, a sinu smrt. Vse lepše si je predstavljal svet, ko se je odpravil v domovino, a sedaj bo v napatje domačim.

"Ne, ne, oče, nikomur ne bom v napatje... Sam se bom preživljal. Od hiše do hiše bom hodil do konca svojih dni, ter sviral in pel. Le poslušajte, kako lepo mi poje harmonika:

Le enkrat bi videl,
kak solnce gor gre;
bi videl kak lunca,
kak zvezde blišče..."

Plakali so vsi, ki so bili v bližini. A sin je samo še hropel... oče... mati... domovina... Izpolnila se mu je želja, da bo počival pri materi...

Ivo Budkovič.

Naročite se na dnevnik Ameriško Domovino!

Nič vas ne stane, ako vprašate Ferfoliatov pogrebni zavod za nasvet. Drage volje smo vam vedno na razpologo.

Kakor sami hočete

Na vas samih je ležeco, kakšen pogreb hočete imeti za svojega dragega pokojnika. Sami izberete vse potrebno in tako že naprej veste, koliko vas bo stal pogreb.

Nič vas ne stane, ako vprašate Ferfoliatov pogrebni zavod za nasvet. Drage volje smo vam vedno na razpologo.

Louis L. Ferfolia
SLOVENSKI POGREBNIK
3515 East 81st St.
Tel. Michigan 7420

Kako rad bi šel domov, pa ni mogel. Čakati mora, da pridejo ponj.

Če verjamete al' pa ne.

Poleg drugih, ki bi radi odpravili prohibicijo, je tudi neki profesor, ki se je podal naravnost v Washington in je tam pred senatom razkladal na dolgo in široko, da je prohibicija trapararija. Zlasti je dokazoval, da 4% pivo do sedaj še nikogar ni spravilo v prerani grob, da nikomur ne škodi, tudi mladim ljudem ne, zlasti če se ga spijsamo primerno količino. Profesor je izjavil, da je zdravniško dokazano, da dva kvorta pive na dan nikomur nič ne škodi.

Se reče, profesor je dobro mislil, toda po mojem mnenju ni treba biti ravno profesor, da bi vedel, da dva kvorta pive na dan nič ne škodi. To je meni že znano, kar sem bil pri birmi. Vse kaj drugega bi bilo, če bi profesor fantom v senatu dokazal, da vsak človek smrtno nevarno zbolijo, če ne dobi vsaj dva kvorta pive na dan in pa eno "špago."

Jurij Potreba se je z veliko mujo zibal proti domu. Navihani ohajčan mu je delal preglavico v nogah, da ga kar niso ubogale. To je bilo vzrok, da je moral večkrat počivati in je tako šele proti jutru zmotovili na domače dvorišče. Ravno takrat se pa oglašil domači petelin, se junaško udari po stegnih in v znešenem glasu oznanil strmečemu svetu, da se v pratiko zapiše zopet en nov dan na tem pulklastem svetu.

Jurij Potreba se je grozno začudil tej važni novici o novem dnevu, ker si ni mogel misliti, da se je toliko zmučil izven ljubne domače hiše. Kar verjeti ni mogel, da bi imel petelin prav in ga je po dolgem premišljevanju, naslonjen ob hišni ogel, obsodil, da ga je petelin polomil za najmanj pet ur. Ko spravi vse svoje misli v pravi red, se mu po dolgem iskanju luknje v vratih posreči, da vtakne ključ in odpre vrata. Naravnost v spalnico si pomaga in tam počuka ženo za palec na nogi in jo zbudi. Predno pride žena do prave besede, ki bi bila silno potrebna v takem slučaju, jo že množ prehitri z besedami:

"Katra, tega našega petelina mračš jutri zaklati. Saj ni za nobeno rabo več. Le pomisli, da ta kavka od petelina takrat poje, ko gredo ljudje spat, mesto da bi pel takrat, ko vstajajo."

Nekdo je izumil mal gramofon, ki se ga lahko dene v žep. Ta gramofon je predvsem namenjen za zakonske možičke in jih bo varoval vseh hudih skušnjav. Navadno obvarjejo ženi-ke svoje slabše polovice vseh bridkih skušnjav in jih vodijo po pravi poti. Ampak to pa samo tedaj, če so same navzoče. Kadar ni drage ženi-ke zraven, pa mož kaj rad pozabi na vse prekoristne nauke, ki mu jih žena vsak dan sproti poje. Zlasti, kadar moža tare žena, pa se ne more premagati, da ne bi stopil na kvort ali dva, da si potolaži željo in zadušil skušnjavo. Če bi bila žena zraven, bi mu take skušnjave hitro izbila iz glave. Saj možje niso tako hudobni in zelo radi ubogajo svoje ženi-ke. In tako bo ta gramofon igral vlogo pri zatiranju skušnjav. Kadar bo moža prišlo, da bi šel na en kvort, se bo takoj oglašil v njegovem žepu gramofon, ki bo posnel ženin glas: "Ali mi boš šel prec domov?" In v hipu bo premagana skušnjava in tudi žena.

Vrhničan in Žužemberčan se pogovarjata in vsak hvali svoje lepe kraje. Pa reče Vrhničan: "Pri nas imamo železnico, ki je najbolj varna na svetu. Popolnoma izključeno je, da bi trčila skupaj dva vlaka."

"Oh, beži no, da bi bilo kaj takega nemogoče, tega pa ne verjamem."

"Ja, pa je čista resnica. Voz namreč samo en vlak."

ZAPISNIK

Redne delniške seje delničarjev in društvenih zastopnikov društev Slovenskega Narodnega Doma v Clevelandu, O., ki se je vršila dne 14. in 15. januarja, 1932 v lastnih prostorih na 6417 St. Clair Ave.

Prva seja

Predsednik S.N.D. Frank Kačar, pozove delničarje (ke) k redu točno ob 8. uri zvečer, nakar se odpre letno zborovanje s pozivom na delničarje, da naj bodo dostojni v svojih izrazih, in da naj se ogibljuje osebnih napadov eden na drugega, ker le v takem slučaju je mogoče napredek katerega vsi želimo S.N.D. Preide se takoj na dnevni red in sicer na čitanje imen direktorjev in društvenih zastopnikov. Od direktorija sta odsotna John Gornik in Frank Oglar, ki se pa seje udeležita nekoliko pozneje, ker sta bila zadržana vsled svojih poslov. Ker društvenih zastopnikov ni še vseh navzočih, je sprejet sklep, da se po poročilih direktorija še enkrat kliče imena dr. zastopnikov in zastopnic. Za tem je stavljen k dnevnemu redu predlog, da predsednik imenuje tri delničarje v poverilni odbor, da pregledajo listine društvenih zastopnikov. Predlog sprejet brez ugovora. Predsednik imenuje tri delničarje v poverilni odbor in sicer: L. Medvešek, Anton Jankovič in Joseph F. Trbižan, ki grede takoj na delo. Za tem se določa čas zborovanja in sicer je v ta namen sprejet predlog, da zborujemo od 8. do 11. ure večer. Predsednik vpraša navzoče zborovalce ali naj nadaljujemo z delom naprej, ali počakamo toliko časa, da bo poverilni odbor gotov s svojim delom, da nam poda svoje poročilo. V ta namen je stavljen, podpiran in sprejet predlog, da nadaljujemo z dnevnim redom nadalje. Dnevni red je: volitev konferenčnih odborov, predsednika, podpredsednika in zapisničarja.

Predsednik pozove zbornico, da naj si izbere izmed sebe predsednika za to konferenco. Za to mesto je bil nominiran in je nominacija sprejel Frank Somrak, in ker ni imel proti kandidatu, ga predsednik proglasi izvoljenim soglasno. F. Somrak se zahvali za zaupanje in čast, ki se mu je izkazala s tem, da se mu je poverilo mesto predsednika te konference. Sledeča nominacija podpredsednikov. V ta namen je stavljen in podpiran predlog da ima predsednik moč, da jih on imenuje. Predlog sprejet brez ugovora. Predsednik sprejme to delo in imenuje za to mesto delničarja Anton Korošca in John Centa, ki takoj zavzame svoji mesti. Nominacija zapisničarja. Predlog se nadaljuje z nominacijo, se določa plačo, ker zapisnikar je bil še vsako leto plačan za svoje delo. V ta namen je stavljen, podpiran in sprejet predlog, da je en sam zapisnikar in da je plača taka, kakršna je bila druga leta za delo zapisničarja, to je: \$5.00 na večer in \$5.00 za ureditvev zapisnika. Nominiranih za to mesto je več delničarjev, ki vsi, razun J. Skuka odločijo nominacijo. Ker J. Skuk nima protikandidata, ga predsednik proglasi izvoljenim za zapisničarja te konference. Skuk takoj zavzame to mesto. Preide se na dnevni red in sicer na vprašanje: ali naj se sedaj na poverilni odbor ali ne. V ta namen je stavljen predlog, da se poverilni odbor izvoli. Predlog sprejet, da ga on imenuje. Oba predloga podpirana. Govorijo se za in proti obema predlogoma, povdarja se potreba poverilnega odbora in ravno tako zagovarjajo protipredlog, da se take zadeve lahko prepusti predsedniku, ker niso tako velikega pomena, nakar je sprejet predlog da se debata zaključuje. Predsednik suspendira začasno oba predloga, ker je poverilni odbor gotov in je pripravljen podati svoje poročilo. Ker ni ugovora, je suspendacija pravomočna in poverilni odbor poda svoje po-

ročilo, ki je sledeče:

Poročilo poverilnega odbora
Poverilne listine so vse v redu, le od društva Abrašević je zastopnik tukaj, ki nima poverilne listine pravilno izpolnjene. Na poverilnici godbe Bled ni podpis blagajnika, Poverilni odbor vpraša navzoče, če ni mogoče tega tajnik in blagajnik ena in ista oseba. Član prej omenjene godbe mu odgovori, da je. Poročilo poverilnega odbora se sprejme kot je bilo podano.

Glede zastopnika dr. Abrašević se sklene isto, da je polnomočen zastopnik za to konferenco. Za tem tajnik konstatira, da je seja sklepčna in vsi sklepi, sprejeti na tej seji, polnomočni. Za tem je predloga, ki sta bila prej suspendirana po predsedniku. O predlogih se razvije kratka debata, nakar da predsednik predloga na glasovanje, ki sta prešla sledeče število glasov: predlog 78 glasov, protipredlog 63 glasov. Predsednik takoj pozove zbornico, da naj si izbere izmed sebe sedem delničarjev v ta odbor. Nominirani v ta odbor in nominacijo sprejeli so sledeči delničarji: Geo. Turk, Eduard Branisel, Joseph Trebec, Frank Penca, Wm. Candion, John Krebelj in John Zalar. Takoj na to je stavljen in sprejet predlog, da se nominacija zaključuje. Ker prej označeni kandidati v poverilni odbor nimajo protikandidatov, jih predsednik proglasi izvoljenim. Za tem se preide na dnevni red in sicer na poročilo direktorija.

Poročilo predsednika S. N. D.

Členjeni delničarji in delničarke, društveni zastopniki in zastopnice, dolžnost me veže, da vam tu navzočim podam svoje poročilo o poslovanju za leto 1931.

Vsak posamezni(a) tu navzočih, se zanima, kako se je ta ustanova upravljala v preteklem letu. Zavedal sem se dolžnosti, katere so me čakale, ko sem sprejel predsedniški urad; ampak niti od daleč nisem vedel, kako velika je ta odgovornost biti predsednik S.N.D.

Imeli smo različne neprilike. In da sedanji direktorij ni napravil boljših uspehov, kakor jih je, ni krivda direktorjev, ampak posameznih društev-delničarjev. Pri vsakem koraku k izboljšanju, so bili posamezniki pripravljani na njih društvenih sejah staviti predlog, da se pošlje protest glede kakšnega važnega sklepa direktorija. Ta društva so pošiljala proteste na direktorske seje, ali v resnici so sama sebe diskreditirala. Vsi navzoči veste, da vsak, kdor je izvoljen za direktorja te ustanove, se mora zavedati, da je njegova dolžnost gledati in delovati na to, da se izboljša poslovanje, in da se stroški uprave znižajo. Večina sedanjega direktorija je to upoštevala.

Direktorske seje so bile prvo polovico leta več ali manj razburjive. Drugo polovico je vladal boljši sporazum. Imeli smo nekaj važnih problemov za rešiti. Prva seja po zadnji konferenci se je vršila 20. januarja 1931, in takoj na prvi seji je prišlo do majhnega nesporazuma, kar je dalo prejšnjemu direktorju Dr. Malju-ju povod, da je podal resignacijo. Na njegovo mesto je bil poklican sedanji direktor Vinko Levstik.

Na isti seji se je razpravljalo glede odkupa delnic. Do kakšnega posebnega zaključka nisemo prišli, ker nam postava države Ohio zabranjuje kupovati delnice nazaj. Direktorji je podvel korake, če bi se dalo to zadevo izvršiti potom Kluba društev S.N.D. Slednji pa tega ni mogel izvršiti, ker mu pravila niso dovoljevala izvrševati take zadeve. Pravila tega kluba jas-

no govore, za kaj se čisti dobiček porabi. Tako je zadeva ostala na mrtvi točki, kakor je bila leto nazaj.

Na isti seji je bil tudi sprejet sklep, da se sistem uprave spremeni, ako je le mogoče, in da se znižajo stroški uprave pri S.N.D. Po daljšem proučevanju, in sicer od 20. jan. do 5. junija 1931, je bila sklicana izredna seja direktorija glede te zadeve. Na tej izredni seji je bil sprejet sklep, da se razpiše služba tajnika-oskrbnika v eni osebi. Kako je završalo po nasebini, tega jaz ne morem povedati. Vse je mislilo: "a — zopet hočemo Skuka nazaj spraviti, da bo tam gospodaril." Na razpis službe smo dobili dve ponudbi. Ena je bila iz zapada od nedelničarja, in druga iz Clevelanda od delničarja. Nobena teh ponudb ni odgovarjala osebi za kar je bila služba razpisana in ostalo je pri starem.

Po sklepu konference bi moral biti zapisnik konference priobčen v obeh lokalnih listih; da se isto ni izvršilo je vzrok ta: prvič, zapisničarica delničarka Mary Ivanush ni izročila zadnjega zapisnika do zadnje polovice meseca marca; drugič, bila je tudi krivda lista "Enakopravnost," ker ni takoj začel z delom, ko je dobil zapisnik v tisk, tako da se je vleklo do polovice meseca maja, potem je pa direktorij smatral, da ni več umestno zapisnik dajati v javnost in še cnkrat stare grehe čitati.

V mesecu juniju je preminul direktor Frank Jerina, na njegovo mesto je bil prvi poklican J. N. Rogelj, ki je ponudbo odklonil; drugi namestnik je bil Anton Vavpotič, ki se je povabilu odzval in zavzel izpraznjeno mesto za pokojnim F. Jerinetom in je danes direktor.

Primož Kogoj se je zelo neredno udeleževal direktorskih sej. On ni bil več pravomočen direktor že od meseca oktobra, na njegovo mesto se ni poklicalo namestnika, ker njemu tako poteče termin sedaj. Direktor L. F. Truger je tudi podal resignacijo, ker se je podal iz mesta in ravno tako tudi na njegovo mesto se ni poklicalo namestnika, ker njegov termin tako poteče sedaj. Sedaj šteje direktorij samo 19 članov, namesto 21.

V finančne zadeve se ne bom spuščal, ker iste bo tajnik poročal; razne druge zadeve bodo poročali predniki raznih odsekov. S tem je moje poročilo končano. Je kratko, toda bi bilo lahko veliko bolj obširno. Na vsa vprašanja sem pripravljen odgovarjati. Hvala za posluš. Frank Kačar, preds. S.N.D.

K poročilu predsednika se zglašijo več članov in članic in zahtevajo pojasnila od njega. Predsednik pojasni, da se je tako godilo, in da on tako poročal, kakor se je godilo. Za tem je stavljen predlog, da se poročilo predsednika sprejme. Predlog podpiran in sprejet.

Poročilo podpredsednika

Delničarji in delničarke! Posebno važnega vam nimam poročati. Gospodarstvo pri Domu je bilo vzorno. Sej sem se udeležil vseh. Deloval sem za korist tega podjetja, kolikor sem mogel in kjer sem mogel. Med direktorji je vladala še primeroma dobra sloga. Vi, zastopniki, apelirali bi na vas, da odnesete dobre utise iz te konference, ker dolžnost nas vseh je, da delamo za korist tega podjetja, ki je naše. Naša dolžnost je, da si prizadevamo, da damo temu podjetju dobro in varno finančno podlago in da ustanovimo nekaj sklad, iz katerega bi se lahko v slučaju neprilike pomagalo, in da bo Dom imel podlago, na katero se bo lahko naslonil v slučaju, da pride v neprilike. To je vse moje poročilo. Hvala za posluš.

Frank Oglar, podpredsednik. Poročilo sprejeto brez ugovora ali vprašanja.

Poročilo tajnika

Členjena zbornica! Kmalu bo minilo leto dni mojega uradovanja pri Slov. N. Domu. Zato vam hočem podati v mojem poročilu samo najpomembnejše zadeve. Moje poročilo spada bolj, da ga podam prihodnjemu direktoriju S. N. Doma. Ker vam dati poročilo, kako sem deloval, je brez pomena; vi, ki ste se zanimali za S. N. Dom, ste dobro videli skozi celo leto, zato je vaša dolžnost dati poročilo, kako ste bili postreženi. Vedno sem imel v mislih, da napravim čast onim, ki so me izvolili v direktorij S.N.D. Vse enako sem postregal z najboljšimi dopuščenimi razmerami. Sedanji direktorij me je v začetku svojega delovanja izvolil za tajnika S.N.D. in sicer za dobo 5 mesecev. Ob prvem juliju pa bi se moral sistem uprave spremeniti v toliko, da S.N.D. ne bo trpel škode s sistemom, kakoršen je bil. Dobro je vsem vam znano, kako se je vse to sešlo. Potrdili so me tajnikom še za drugo polovico leta, tako da sem odslužil kar dva trmina v enem letu. Kar se tiče sistema bi bilo bolje za mene, ako poročam prihodnjemu direktoriju, ali pa saj kadar pride ta zadeva na dnevni red. Toliko pa vseeno lahko poročam, da iz svojihkušenj sem izprevidel, da sistem kot tak je škodljiv, in noben drugi ne trpi, kakor blagajna S. N. Doma. V direktoriju kot prvoletnik sem šel odkrito, pa magari če je bilo treba priznat pomote, katere so bile napravljene s slabimi sklepi. Kot tajnik sem vedno gledal, da bi vladal sporazum. Dobro vem, da do tistega ne bo nikdar prišlo, da bi vsi delovalci kot eden. Tega tudi ne smejo, ker kritika, ako je na mestu je dobra. Ali kritika, kot sem jo jaz dobival ves čas mojega uradovanja v časopisu, posebno v onem, ko so se "obudovali" omi zlobni "duhovi," ki jim je S. N. Dom deveta briga. Taka kritika je škodljiva. Pa menda vse iz razloga tega, ker nisem hotel odobravati starih starodavnih navad: trpičenje svojega bližnjega. Ker se pa bliža moje sedanje službovanje svojemu zatonu, bom zapustil svojo službo z zavestjo, da sem napravil najboljše v svoji moči in izročil bom vse, kar sem prejel, na pravo mesto.

(Dalje prihodnjič)

ZAHVALA

V imenu prosvetnega odbora se najiskrenejše zahvaljujem sledečim društvom, kakor tudi posameznikom, za denarno pomoč, katero so darovali Jugoslovanski šoli moderne umetnosti Slov. N. Doma.

Mrs. Mary Kushlan	\$ 2.00
Vinko Levstek	3.00
Dr. Nap. Slov. št. 137	
SNPJ	3.00
Dr. Comrades SNPJ	5.00
Dr. Zdr. M. Bratje	5.00
Louis Spehek	1.00
Dr. Slov. št. 1 SDZ	5.00
Karl Vrtovršnik	1.00
Dr. Loška Dolina	5.00
Joseph Likar	2.00
Dr. Slovenija	2.00
Dr. Jug. Camp WOW	2.00
Dr. Carn. Hive TM	2.00
Dr. St. Clair Gr. WOW	5.00
Dr. Carn. Tent št. 1288	
TM	2.00
Dr. Slov. Sokol	2.00

Slovenski Socialistični Klub št. 27 JSZ je daroval ves čisti preostanek predavanja, katero se je vršilo na večer 17. jan. 1932, namreč svoto \$5.75.

Joseph Okorn, tajnik.

KUPON

Ta kupon in 15 centov da danes vsaki odrasli osebi vstop v La Salle gledališče

Iz prijaznosti
Ameriške Domovine in
La Salle Theatre

1-23-32

JOHAN BOJER
IZSELJENCI
ROMAN

Notri je stal star mož z modrimi naočniki in v temni delovni obleki in je mizaril. Bela brada mu je bila štirikotno pristrizena, beli lasje so bili gosti in so mu štrleli v šopu iznad čela. Okrenil je glavo, ker so se vrata odpirala.

"Dober dan, Morten."

"Dober dan. Menda si to ti, Elza."

"Kako je s teboj, dragi prijatelj?"

"No da, enako dan za dnem." Opazovala je tega brezbrambnega moža, ki je stal tam in si preganjal dolg čas z izdelovanjem majhnih predmetov. Nekaj čudnega je z usodo. Njega, ki je bil našel tukaj v Ameriki tako polje delavnosti — ki je izvršil toliko različnih stvari, bolj in bolj bogatel, se vzpenjal od enega zaupnega mesta do drugega, je zadel nesreča prav v trenutku, ko je stal tik pred svojim končnim ciljem, da bi bil postal član kongresa. Eksplozija karbidne svetilke, ki jo je držal v roki, je bila dovolj — oslepel je. Bilo je dokončano. Že kakih deset let je postajal tako okrog in po malem mizaril in bil vdovec. Knjige v pisavi za slepce niso zadostovale. Najhuje je bilo, da ni mogel brati časnikov. Ali odkar je odrasel mali Morten, njegov vnuk, je bilo nekoliko bolje. Bral mu je naglas iz ameriških in norveških časnikov, kolikor je utegnil izven šole.

"Ali prihajaš iz bolnišnice?"

jo je vprašal.

"Da, imeli smo neko sejo. Po vsem ti, zadnja razširitev v poslojpa je izpremenila bolnišnico naravnost v zgleden zavod. Škoda — ah, škoda, da ni Bergitta doživela, da bi jo videla dogotovljeno."

"Hm." Obrnil se je z glavo proti njej, kakor da bi videl s steklenimi očmi skozi naočnike. "Teško je nam Norvežanom živeti v ravnini. Bergitta tega ni zmogla, ne."

"Naslednjemu rodu, Morten, je laže kakor nam."

"Kar se tiče denarja, da. In z vsemi stroji in avtomobili, Bog pomagaj, kako ne! Ampak ali bi menjala z njimi? Saj jim manjka tega, kar je najvažnejše."

"In kaj je to, Morten?"

"Pogled v daljavo, Elza. Ali pa domotožje, če hočeš. Amerikanci so, ki znajo nekoliko norveško. To je vse."

"Ali se ti še toži po domu, Morten?"

"He, he. Še vpraša me. Ali misliš, da je bil v vseh teh letih en sam dan, ko ne bi bil mislil: Zdaj pa se kmalu vrnem domov in odkupim Kvidal."

"Ti, ki si bil tako dober Amerikanec?"

"Da, vidiš, mi, ki smo prišli od doma semkaj, imamo dve duši. In dve domovini. Kajpada sem danes dober Amerikanec. Ko sta odšla oba moja sinova v vojno, sem dejal: Prav je. To je za Ameriko. Ampak kaj vse bi bil moral napraviti v Norveški!"

"Prav tako je bilo z Olom." Morten se ni nasmehnil. Odkar je bila ta žena vdova, je hodila okrog in negovala spomin na svojega moža. Nihče ni smel reči, da je imel kako napako. Vselej, kadar je slišala kaj, kar ji je ugajalo, je odgovorila: Da, tako je bilo tudi z Olom.

Morten je rekel: "Škoda, da ni več doživel, kako je bila Amerika 'osušena.'"

Vzdihnila je. "Da, ko se je tako boril za to stvar."

"In kako je z norveškim vseučiliščem tukaj v Nidarosu?"

"Zbiramo denar. In lahko povem, da gre mnogo bolje, kakor smo pričakovali. To je vse, kar morem reči."

Potem je vstala, iztegnila ro-

ko in prijala njegovo: "Zbogom, dragi prijatelj. In naj se ti dobro godi."

"Hvala lepa za obisk. In ne pozabi me."

Potem je slišal, kako je odhajala.

In spet je stal tam in poskušal mizariti. In ni mu šlo tako slabo. Roke dobijo z leti svoje lastne oči. Izdelal je že marsikak predmet, ki se je dal uparabiti. Ljudje so bili prijazni z njim. Če je prišel kak slaven Norvežan predavat v Nidaros, je sedel on v prvi klopi in bil kakor Mojžes med svojim ljudstvom. "Tamle je," je dejal ta in oni. Če je moral biti pokopan kak znan rojak, so domači oblekli starca in v gosposki obleki in z visokim klobukom je šel za pogrebom. Ob grobu je potem stopil naprej, se odkril, slep in častitljiv, in imel majhen govor. Počasi se je pričel gibati se po vsem posestvu. Imel je svojo posebno drsajočo hojo, in kadar se je približal kakim steni ali drugi oviri, ga je neki nov čut opozoril, da naj tipa z roko predse. Najrajši pa je bil, v sobi in zunaj, v družbi malega Mortena, svojega prijatelja, ki ga je na daljših sprehodih vodil za roko, mu bral naglas in bil v vsem z njim istega mnenja. In fant se nikoli ni naveličal poslušati, ko mu je stari oče pripovedoval o domovini in o svojem domačem kraju.

In ko je prišel fant iz šole, je najprej stekel v delavnico. Ves dan je bil govoril angleško in slišal samo angleško od učiteljev in tovarišev, ali tedaj mu je naenkrat prišlo narečje starega očeta na jezik, govornica pokrajine, v kateri še nikoli ni bil. "Poslušaj — spet je nekaj novega. Andrew Skaret je izvoljen za senatorja."

"Ne, ali res!" Starec je prijel fanta za čop. "Da, da. Vesel sem tega. Dovolj je delal vsa ta leta za to." In Morten se je spomnil fanta iz Skareta s širokimi usti, ki so bile kakor ustvarjene zato, da vriskajo v gorah. Ali nekega lepega dne bo zdaj govoril z govorniškimi tribun Zdrženih držav.

"Da, da, fant moj. Zdaj pa moraš v hišo, da boš kosil. Pridem kmalu za teboj."

Noči so bile pogosto tako dolge. In spomini iz onega časa, ko je še videl, in je bil svet zanj eno samo veliko polje delavnosti — so prihajali in odhajali. Še nekaj dni pred nesrečo se je v avtomobilu vračal z nekega zborovanja v Northvilleu. Hladen, jesenski dan je bil in gledal je preko prireje, ki je bila tistokrat, ko so on in njegovi tovariši prišli prvič semkaj z vozni in voli, sama divjina, zdaj pa je bila ena svetovnih žitnic, povsod so ležale velike in majhne farme, tisoče kvadratnih milj naokrog — cerkve so kazale proti nebu in v grobovih okrog njih so počivali rojaki po trupadopolnem dnevu. Nova Normandija, o da. Toliko smo dosegli, le ker smo prišli dovolj daleč od doma. Ali nihče ni vprašal, za kakšno ceno. Gruče drevces pri večini farmerjev, sveti gaji, večkrat pravi gozdčki, ki so jih vedel izdelati zasade žene, so bili znak tistega večnega domotožja po deželi gozdov.

In ko se je tisti dan zmrčilo, so pričeli farmerji kakor dogovorjeni zažigati na širnih poljih kopice slame, ki je bila odveč. To videti, je zanj zmeraj pomenilo neko čudovito doživetje. Neskončna ravnina je vzplamtevala na vseh straneh in čim bolj se je temnilo, tem bolj čudno so se svetili vsi ti nemirni plameni proti jasnemu jesenskemu nebu, dokler se ni nazadnje zdelo, kakor bi se zemlja sama hotela okrasiti s solnci. Bila je jesenska pravljica, ki se je ponavljala vsako leto. To je bilo tistokrat. Zdaj tega ni mogel več videti.

Kmalu nato pa so njegove misli bile spet v domovini. In tudi od tamkaj se je zlivaj vanj marsikak spomin, ki mu je bil drag. Pričel se je igrati z ne-

ko drzno mislilo. Dogodilo se je, da je ležal in se sam smehljajal temu, tako neizvršljiva je bila misel. Ali kljub temu —

Tako je prišel dan, ko je dosegel, da ga je smel fant spremljati na majhnem obisku pri Olufu, župniku v Iowi. Vsi so mu odsvetovali. Ampak mali Morten je bil ves v ognju. Ali so morebiti mislili, da ni dovolj velik, da bi pazil na starega očeta med potjo?

In končalo se je s tem, da sta se odpeljala. Sicer je bilo čudno, koliko denarja in obleke je hotel imeti Morten s seboj. Stari ljudje imajo pač svoje muhe.

Ampak peljala sta se dalje kakor Iowe. Peljala sta se do New Yorka. In nekega jutra, ko je fant stopil k staremu očetu v sobo, je starec sedel in se smejal v telefon.

(Dalje prihodnjič)

Mehikanska vlada tretjič izgnala škofa

Mexico City, 27. januarja. — Nadškof Francisco Jimenez je bil že tretjič izgnan od vlade v Zedinjene države. Sinoči so ga aretirali in z zrakoplovom prepeljali na ameriška tla, kjer so ga izpustili.

Še en senator, ki je predsedal k mokrim

Philadelphia, 27. januarja. — Zvezni senator iz države Pennsylvanije, James J. Davis, bivši delavski tajnik, je danes naznanil, da bo nastopil v senatu proti prohibiciji in zahteval odpravo Volstead postavbe. Dosedaj je glasoval s suhimi, toda politična sapa v Pennsylvaniji tako piha, da ne bi bil več izvoljen, če bi vztrajal pri suhih.

Okradene v trgovini

Seest Kogoj se je večeraj pritožilo policiji, da so bile okradene v gnečji, ki prevladuje v nekaterih velikih trgovinah v mestu.

Plačilo računov

V našem uradu lahko plačate vsak čas račune za elektriko, vodo in telefon, in od 1. do 11. v mesecu tudi račune za plin.

MALI OGLASI

Zahvala

Tem potom se prav iskreno zahvaljujem zmožnemu slovenskemu odvjetniku Mr. Frank J. Lauschetu, ki me je v težavni tožbi tako izvrstno zastopal na sodnici in tožbo tudi v mojo korist dobil vkljub največjim zaprekam. Prav iskrena mu hvala in ga vsakomur priporočam.

John Dežman

6301 Glass Ave.

Iskrena zahvala

Mr. in Mrs. John Rudolf se iskreno zahvalujeta godcem, ki so tako izvrstno zabavali družbo ob priliki obhajanja srebrne poroke gori omenjenih, ki se je vršila v soboto, 16. januarja 1932.

Odda se

štiri sobe, zadaj, za družino, spredaj se pa oddata dve sobi za fante. Istotam se odda tudi garaža za en avtomobil. Vprašajte na 1257 E. 60th St.

Naprodaj je

lot, širok 37½, dolg 100 čevljev, na jako lepem prostoru v slovenski naselbini, blizu La Salle gledališča in šole na Muskoka Ave. Proda se radi odhoda iz mesta, cena samo \$650.00, za gotov denar. Pozve se na 5409 Spencer Ave., spodaj. (25)

Odda se

stanovanje po 5 sob, kopalnica, furnez in klet za pranje. Vse na novo papirano. Prav po nizki ceni. Na razpolago je tudi garaža. Vprašajte na 1097 E. 71st St., suite No. 6. (25)

V najem

se da stanovanje, zgorej, tri sobe za \$16.00 na mesec. Kopalnice in gorka voda, na 1133 Norwood Rd. (23)

LOUIS MAYER

SLOVENSKA TRGOVINA
DOBRIH ČEVLJEV
7508 St. Clair Ave.

LIAM O'FLAHERTY

NOČ PO IZDAJI

Roman

Z enim samim skokom skozi vrzel v kuhinjski steni je bil v veži. Penk, penk. Se dva strela. Pest mu je podrla velikega moža na tla. V drugega se je zaletel z glavo. Vihral je skozi vežo. Penk, penk. Zažvižgali sta mu tik ob desni strani. Izpodrsnil se je na vežnih ploščah. Ujel se je z rokami in koleno. Ko je zopet vstal, se je vrgel nadenj neki možak in ustrelil tako od blizu, da je Gypro zavohal strel, ki mu je s slepečim bliskom šinil mimo ušesa. Zopet zgrešil. Spopadla sta se, grabila drug drugemu za život s tipajočimi, potiskajočimi šapami. Telebnila sta med vrata. Oba sta ystala. Gypro si je oprostil eno roko in je udaril. Drugi mož se je brez glasu zgrudil. Gypro ga je izpustil. Možak je pal vznak. Bil je Dart Flynn.

Gypro je zakrutil, skočil na noge in se okrenil na desno v prosti zrak. Z grgrajočim smehom se je vrgel v mrak. Izginil je, požrla ga je noč.

PETNAJSTO POGAVJE

Ko je Gallagher začel prvi strel, je srdito skočil na noge. Mislil je, da niso slušali njegovih povelj ter ujetnika ustrelili, preden so ga spravili v gore. Toda takoj, ko je vstal, se je njegov srd izprevrgel v strah. Slišal je tekajoče korake in zmeden kričanje glasov, ki so v paniki razburjeno klicali:

"Pobegnili je. Pobegnili je."

"Stopnice. Stopnice. Po stopnicah, hitro."

Mary McPhillipova je vreščala. Gallagher se ni brigal za njo. Tri sekunde mu je bilo te lo od straha otrplo. Nobene mišice ni mogel geniti. Usta so mu ječala. Bil je kakor izmučen človek, ki bo dobil zdaj zdaj srčni napad. Stal je in se zibal kakor izkoreninjeno drevo, ki omahuje pred padcem. Mary je planila kvišku ter se ga oklenila. Ni je pogledal. Nato je prikel Mulholland. Bil je ves bled od straha.

"Pobegnili je, zapovednik," je zahropel; "ni ga."

Tedaj se je Gallagher silno stresel in surovo pehnil Mary od sebe. Izbruhal je celo ploho skoraj nerazumljivih kletvin, potegnul pištolo ter zgrabil Mulhollanda za vrat. Mulholland je zavajkal ter se spustil na kolena.

"Nikar me ne streljaj, zapovednik," je jecal, "jaz nisem tega kriv. Ta človek je vrag iz pekla. Coper je na njem. Ne streljaj, za božjo voljo."

"K vragu ti in tvoj Bog," je zarohnel Gallagher in ga sunil od sebe:

Planil je v vežo.

"Za njim," je zatulil. "Za njim. Za njim."

Nikogar ni bilo, ki bi se mogel zmeniti zanj. Vsi so bili na cesti za Gyptom, razen stražnika, ki je neodločen stal med vrati prazne cele, s pištolo v roki, z nazaj obrnjeno kapo ter je prestrašen zijal v Gallagherja. Nato so prihajali po stopni-

cah brzi koraki. Stirje možje so nesli Flynnu.

"Kdo je to?" je kriknil Gallagher.

"Flynn je, zapovednik," je zašepetal eden.

"Čeljust mu je stolčena v čeljusti," je zašepetal drugi.

Prišli so do spodnjega konca stopnic. Gallagher je blisnil z očesom na iztgnjeno, onemoglo Flynnovo telo.

"Vrzite ga takoj tam notri na klop," je rekel. "Mulholland, pojdi sem, kje so drugi?"

"Tule prihajajo, zapovednik."

"Ne duha ne sluha za njim, zapovednik," je hropel Tommy Connor, skakaje po stopnicah.

"Mislili smo, da je najbolje, če se vrnemo."

"Prav," je rekel Gallagher.

"Ste vsi tu?"

Zdaj je govoril s strahovito mirnim glasom. To je bilo grozno. Prvi hip ni nobeden odgovoril.

"Hiti, Peter," je rekel Connor nekemu, ki se je prikazal vrhu stopnic.

Bil je Hackett. Tekel je, brez sapa se divjimi očmi. Zdaj so bili vsi zopet nazaj.

"Kdo je odgovoren za to?" je zavpil Gallagher.

Nobeden ni odgovoril. Zaklel je in stopil po veži proti celi. Connor in Mulholland sta šla za njim. Drugi so stali kakor urečeni. Gallagher je odpehnil stražnika s kletvijo ter stopil v celo. Prižgal je svojo svetiljko.

Videl je vse. Mrzel pot se mu je počasi nabral okrog sence. Zdrnil se je. Stopil je iz cele in za njim oba moža. Nobeden ni zinil besede. Vrnili so se k možem pod stopnicami. Ko je Connor prišel do sobe, kjer je bila Mary McPhillipova, je stekel noter; pobral jo je s tal ter jo posadil na klop. Nato je odhitel k Gallagherju.

Gallagher je nekaj trenutkov

stal in gledal v tla z možmi, ki so molče stali okrog njega. Nato je ošinil vsakega posebe s srepim pogledom. Govoril je mehko in v prijateljskem tonu.

"Tovariši," je dejal, "za življenje nam gre. In kar je še več, organizacija je ogrožena. Naša stvar je ogrožena. Tovariši — tega — moža — je treba najti, pa če nas stane sto mož. Razumete?"

"Razumemo, zapovednik," so vsi vneto zaklicali.

"Finnigan in Murphy ostane-ta tukaj na straži. Ali slišite?"

"Mulholland, ti vzemi druge v tovornem avtu s seboj in ga poskusi odrezati od mostov. Hotel bo priti čez reko na jug, da bi izginil v gore. Odrinite takoj. Razposadi svoje može, sam pa se postavi na buttski most. Tja ti bom poslal ojačenja in še enega častnika. Slattery, ti pojdeš po ojačenje. Skličí na-noge deset mož iz tega okraja. Izberi jih iz svojega seznama. Pojdi. Urno. Odrini, Bartly. Pomni, da gre za stvar. Izgubljeni smo, ako ta mož uide. Nemara je že na poti k policiji. Hitite, za življenje vam gre."

S fanatičnem navdušenjem so zdreveli po stopnicah. V treh sekundah je bil Gallagher sam pod stopniščem. En stražnik se je postavil vrhu stopnic. Drugi je odšel s Flynnom v stražnico. Mary McPhillipova je stala na vratih v sobo za priče; od straha je skoraj histerično drgetala.

Gallagher je malone minuto nepremično stal ter s skoraj zaklenjenimi očmi gledal proti stopnicam. Nato se je zgrozil in šel v stražnico. Stražnik, rdečelas, mlad bránjevski pomočnik, je obvezaval Flynnu čeljust

z rdečo svilenó ruto. Edino, kar je bilo videti Flynnu obraza, so bile oči. Gallagher je opazoval, kako je stražnik pentljal vozal za Flynnovo lobanjo. Nato je pogledal Flynnu v oči.

Flynn mu je vrnil hladno srep pogled. Dasi je trpel od zlomljene čeljusti neznanske bolečine, mu niso izdajale oči z najmanjšim znamenjem nič trpljenja.

"Ali si streljal nanj, Dart?" je zašepetal Gallagher.

Flynn je lahno prikimal.

"Pa si ga zadel?"

Flynn je vzdignil desno roko in mahnil od desne na levo, kakor opazovalec na strelišču, ki daje znamenje, da je strel zgrešil.

Gallagher je zavzdihnil.

"Potrpi," je rekel hladno.

"Poslali bomo po zdravnika, samo da pride ojačenje. Ali moreš pogoltniti kapljo konjaka?"

Flynn je pokimal.

"Tu je moja steklenica. Na."

Dal je steklenico Flynnu v roko. Pri tem je stisnil roko. Nato je odšel iz stražnice ter stopil tja čez k Mary McPhillipovi.

Ko je videla, da prihaja, se je umeknila s praga. Našel jo je sedečo na klopi. Zamišljen je stal poleg nje, gledal v tla ter jo prijel z desnico za ramo. Prestrašilo jo je njegovo vedenje njegov molk in njegov obraz, ki ga je v mraku nerazločno videla. Lice mu je postalo pepelnato. Oči so mu upadle in osteklenele. Kri mu je zbežala z ustnic. S kočniki je neprestano počasi škrtal.

"Dan," je naposled zašepetal, "kaj je s teboj?"

Nekaj sekund ni odgovoril. Nato se je zdrnil, hlipnil in izpustil njeno ramo. Stopil je naglo dva koraka proti vratom. Postal je ter si položil roko na

čelo. Obrnil se je in jo čudno pogledal.

"Ah, saj res," je dejal mirno. "Pozabil sem. Oprosti. Na nekaj sem mislil, pa nisem slišal, kaj si rekla. Počakaj. Da."

Sedel je poleg nje. Nežno ji je prijel desnico z obema rokama ter jo začel božati z mehkiimi, rahlimi mačjimi kretnjami. Gledaje predse v tla je začel govoriti mило, z mehkim, otožnim glasom.

"Zdaj boš morala ostati tukaj z menoj, Mary," je rekel, "dokler ne odidem. Nemara bova morala ostati dve uri, nemara več. Gypro je pobegnul. Ne morem se geniti, dokler ne dobim vesti o njem. Ujetnik je pobegnul," je ponovil skoraj neslišno. "Ako ga ne najdemo, bo to moj konec, Mary. On toliko ve."

Mary se je goreče obrnila proti njemu in sapa se ji je zateknika. Oči so se ji orosile, ustnice so ji vztrepetale. Nežni zvok njegovega glasu ji je prodrl naravnost do srca. Vleklo jo je k njemu, ne s strahotno očarljivostjo, kakor jo je vleklo k njemu prej, temveč z mehko, blago vabljujostjo, podobno tistemu, kar si je predstavljala, da je ljubezen. Ne mirno, pre-računljivo spoštljivo nagnenje, kakršnega je čutila za moža, ki ga je hotela vzeti, za Josepha Augustina Shorta, temveč tista vi-harna, razjedajoča strast, ki naj bi bila po njenem pričakovanju

prava ljubezen, ljubezen, ki je popisana v knjigah in pesmih. Ah! kako bi ga mogla ljubiti takega! Mehkega in milega, kakor je zdaj. Mogla bi se mu približati in se ga dotekniti, dotekniti se nečesa v njem, kar je mehko in mило in sočutno in človeško. Nevarnost mu preti. Mi-li Bog! Prav je, da mu preti nevarnost, če mu le pomore, da razodene svoje resnično bistvo. Oslabila ga je, ta nevarnost, ker ga je osvobodila strašne, neprodirljive moči, ki ga je delala ckrutnega in hladnega. Če bi ga mogla imeti zase takega, bi žrtvovala za njegovo ljubezen celo svojo vero. Bi! Zanj, če bi bil tak, bi zavrgla celo Boga.

(Dalje prihodnjič)

PRVI SLOVENSKI PLUMBER J. MOHAR

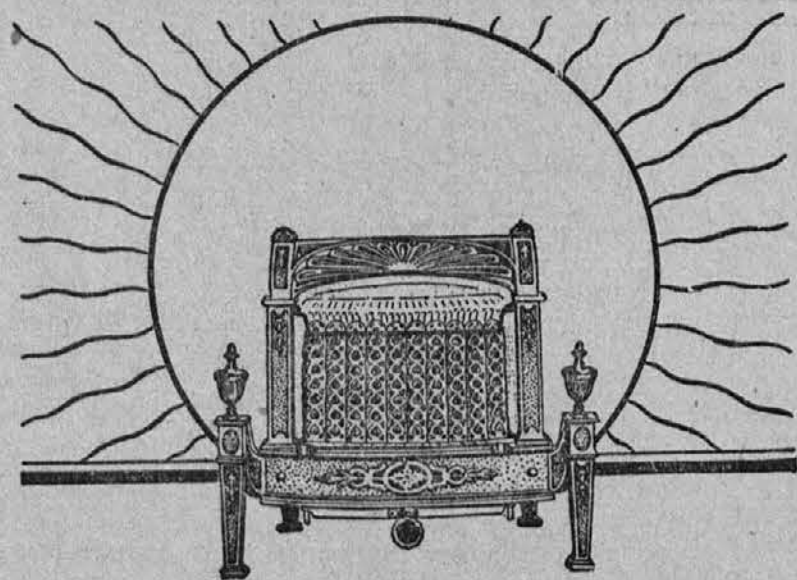
6521 ST. CLAIR AVE.
Če hočete delo poceni in pošteno, pokličite mene.
Randolph 5188 (Th. P.)

DOBER PREMOCI!

Točna postrežba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Stari Cimpermanovi prostori
Henderson 5798
FRANK ARKO, zastopnik

Jos. Zele in Sinovi

POGREBNI ZAVOD
Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpologo.
Mi smo vedno pripravljene z najboljšo postrežbo.
6502 ST. CLAIR AVENUE Tel.: ENdicott 5953
COLLINWOODSKI URAD:
452 E. 152D STREET Tel.: KENmore 3118

SONČNA GORKOTA TAKOJ NA ZAHTEVO

Plinski Radiantfire daje gorkoto na enak način kot solnce — z žarjenjem. To je znanstvena stran tega.

Vsak Radiantfire je dobro zgrajen, močno, trajno in izvrstno. To je glavna vrednost Radiantfires.

Vi imate samo za poskusiti Radiantfire, da boste vedeli kolike vrednosti je, posebno pa v tako negotovem vremenu kot ga imamo to zimo.

Dobro bi bilo ako si enega naročite, še danes. Lepo izberite različnih Radiantfires boste našli na razstavi v uradu plinske družbe.

Cene mnogo nižje

THE EAST OHIO GAS CO.

MAin 6640

E. Sixth and Rockwell

"Moj vzrok za kajo LUCKIES"

"Moj vzrok za kajo LUCKIES je, ker so tako mile ter ne dražijo mojega grla. Vaš novi Cellophanski ovoj je čudovit. Samo potegljaj za tab, pa se pojavijo LUCKIES."

"It's toasted"

Zaščita Vašega Grla—proti dražljajem—proti kašlju
In Mokrotno-varen Cellophane Ovdriži ta "Toasted" Okus Vedno Svež

NARAVNAJTE NA LUCKY STRIKE—60 minut z najboljšimi plesnimi orkestri na svetu, in Walter Winchell, kojega danajša napovedovanja postajajo jutrušnje novice, vsak terek, četrtak in soboto večer preko N.B.C. omrežja.